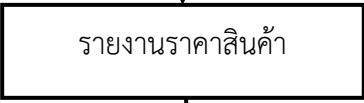
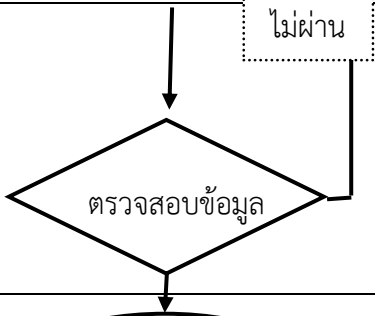

กระบวนการปฏิบัติงานการรายงานราคาสินค้าเกษตร ณ ที่เรโนา

ลำดับ	ผังกระบวนการ	รายละเอียดงาน	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1		เจ้าหน้าที่ สศท. กำหนดพื้นที่ ศกอ. แต่ละพื้นที่ที่จะต้องรายงานในแต่ละสัปดาห์	ส่วนสารสนเทศการเกษตร
2		ศกอ. รายงานราคาสินค้าเกษตรให้ สศท. ทางแอปพลิเคชัน “ราคา Farm Plus” ภายในเวลา 15.00 น. ของทุกวันจันทร์ ไม่เว้นวันหยุดราชการ	ศกอ.สศท.7
3		เจ้าหน้าที่ สศท. ตรวจสอบข้อมูล พร้อมให้เหตุผลของการเพิ่มลดของราคาสินค้า	ส่วนสารสนเทศการเกษตร
4		เจ้าหน้าที่ สศท. แจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ ศสส. ว่าเสร็จสมบูรณ์แล้ว	ส่วนสารสนเทศการเกษตร
5		เจ้าหน้าที่ ศสส. ตรวจสอบข้อมูลก่อนนำข้อมูลเสนอต่อไป หมายเหตุ : หากไม่ผ่านจะต้องดำเนินการแก้ไขและตรวจสอบใหม่อีกครั้งก่อนการบันทึกข้อมูล	ศูนย์สารสนเทศการเกษตร
6		ศสส. จะรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผู้บริหารและเผยแพร่ต่อไป	ศูนย์สารสนเทศการเกษตร

คู่มือการรายงานราคาสินค้าเกษตร ณ ที่ไร่นา

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ชัยนาท

บทที่ 1

เศรษฐกิจการเกษตรอาสา

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เป็นหน่วยงานราชการ อยู่ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีภารกิจเกี่ยวกับการเสนอแนะนโยบายมาตรการและวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งจัดทำและให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจการเกษตรอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีผลผลิตสมบูรณ์ สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

จากภารกิจที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรจำเป็นต้องการความร่วมมือ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์จากหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลพื้นฐานในส่วนภูมิภาค เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือจากเกษตรกร ผู้มีศักยภาพ ในท้องถิ่น เพื่อเป็นตัวแทนในการดำเนินงาน ในถิ่นฐานของเกษตรกรเหล่านั้น จึงได้มีการแต่งตั้ง **เศรษฐกิจการเกษตรอาสา** ขึ้น

เศรษฐกิจการเกษตรอาสา หมายถึง เกษตรกรหรือบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือสมัครใจเข้ามาเป็นอาสาสมัครภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรกำหนด เพื่อเป็นเครือข่ายในการช่วยเหลือการปฏิบัติงานของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เรียกโดยย่อว่า “ศกอ.”

1. คุณสมบัติของเศรษฐกิจการเกษตรอาสา

เพื่อให้ได้มาซึ่ง ศกอ. ที่มีศักยภาพในท้องถิ่นนั้น ๆ จึงต้องมีการกำหนดคุณสมบัติเพื่อให้ได้ ศกอ. ตรงตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งอย่างแท้จริง คุณสมบัติของเศรษฐกิจการเกษตรอาสา มีดังต่อไปนี้

- 1.1 มีสัญชาติไทย
- 1.2 มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- 1.3 มีความสนใจและรักที่จะทำงานเป็นเศรษฐกิจการเกษตรอาสา
- 1.4 มีความรู้อ่านออกเขียนได้
- 1.5 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี บำเพ็ญตนเพื่อส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความสนใจและตั้งใจ ที่จะปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของเศรษฐกิจการเกษตรอาสา

2. การคัดเลือกเศรษฐกิจการเกษตรอาสา

ในกระบวนการคัดเลือก ศกอ. จำเป็นต้องทำการพิจารณาคัดสรร รับสมัครตามระเบียบราชการ โดยผู้สมัครจะต้องผ่านการคัดเลือก ซึ่งคุณสมบัติของเศรษฐกิจการเกษตรอาสา คือ

2.1 ผู้มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ข้างต้น ยื่นใบสมัครต่อสำนักงานตามวัน เวลา ตามประกาศของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.2 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรจะพิจารณาความเหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนด

2.3 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร จะประกาศรายชื่อ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นเศรษฐกิจการเกษตรอาสาตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรกำหนด

3.บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของเศรษฐกิจการเกษตรอาสา

เมื่อผู้สมัครมีคุณสมบัติได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกเข้าเป็น ศกอ. แล้วจะต้องผ่านขั้นตอนการอบรม และการประชุมต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงความจำเป็นและความสำคัญ ในการดำเนินงานของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ซึ่งรายละเอียดการอบรมต่าง ๆ นั้น ทางสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรจะจัดการอบรมพบปะและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งชี้แจงนโยบายที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ให้แก่ ศกอ. ทราบเป็นระยะ เพื่อให้การทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรและ ศกอ. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองนโยบายจากทางราชการได้ทันทั่วถึง

อย่างไรก็ตาม ศกอ. มีบทบาทและหน้าที่ต่อการพัฒนาการเกษตรของไทยอย่างมาก เป็นการสนับสนุนการทำงานของทางราชการได้เป็นอย่างดี ซึ่งเศรษฐกิจการเกษตรอาสา มีบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

3.1 รายงานราคาสินค้าเกษตร

3.2 รายงานภาวะการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

3.3 รายงานความเคลื่อนไหวทางการเกษตรพื้นที่

3.4 เป็นตัวแทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรในระดับท้องถิ่นสะท้อนความจริงได้ตรงจุด

3.5 ประชาสัมพันธ์นโยบาย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3.6 เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้

3.7 เครือข่ายระหว่างศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรทั่วประเทศ

3.8 ออกความคิดเห็นสนองความต้องการคนในพื้นที่

3.9 มองเหตุการณ์ภัยต่าง ๆ ที่เกิดในพื้นที่หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด

3.10 ภัยพิบัติต่าง ๆ น้ำท่วม ฝนแล้ง แมลงลง โรคพืช สัตว์ ประมง

3.11 เพื่อสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรนำข้อมูลวิเคราะห์ความเสียหาย

3.12 รายงานผลกระทบภาพรวมทางเศรษฐกิจประเทศ

บทที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูลราคาสินค้าเกษตร

1. ความสำคัญ

หน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญข้อหนึ่งของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร คือการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการเกษตรทุกชนิดทั้งในด้านการผลิตและการตลาด เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย และการวางแผนของรัฐบาลให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในการพัฒนาตลอดจนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทางด้านการเกษตร ข้อมูลราคาสินค้าเกษตรนับเป็นข้อมูลทางด้านการตลาดที่สำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดนโยบายทางด้านการเกษตร โดยรัฐบาลใช้เป็นข้อมูลทั้งในการพัฒนา และการแก้ไขปัญหา บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการวางแผนการผลิตสินค้าของตนเอง อาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษาใช้ในงานวิจัยต่าง ๆ เกษตรกรใช้ในการตัดสินใจในการผลิตสินค้าในช่วงเวลาต่อไป และหน่วยราชการอื่น ๆ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า ใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำดัชนีราคาผู้ผลิตทุกเดือน

จากความสำคัญดังกล่าวสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยศูนย์สารสนเทศการเกษตร และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ได้ร่วมกันดำเนินการสำรวจจัดเก็บรวบรวม และรายงานข้อมูลราคาสินค้า เพื่อใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาและแก้ปัญหาต่างๆ ด้านการเกษตร

2. วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นคู่มือในการจัดเก็บรวบรวม และรายงานข้อมูลราคาให้อยู่ในหลักเกณฑ์แนววิธีการดำเนินงาน อย่างเป็นเอกภาพ มีความถูกต้อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ประเภทของราคา

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร รายงานราคาสินค้าเกษตร 2 ประเภทคือ

3.1 ราคาตลาดกลาง/ตลาดสำคัญ

3.2 ราคาที่เกษตรกรขายได้ ซึ่งรายงานทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

4. การรายงานราคาตลาดกลาง/ตลาดสำคัญ

4.1 รายงานเฉพาะสินค้าสำคัญที่มีมูลค่ามากหรือเป็นสินค้าที่มีปัญหาทางด้านราคาหรือเป็นสินค้าตามฤดูกาลที่ราคามักจะเคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างรวดเร็ว

4.2 เฉพาะจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ

4.3 เป็นราคารับซื้อที่ตลาดกลางและ/หรือตลาดสำคัญ โดยยึดตลาดเป็นสำคัญไม่ว่าสินค้าที่มาขายจะมาจากในพื้นที่/จากจังหวัดใกล้เคียงก็ถือว่าเป็นราคาของตลาดที่นำผลผลิตไปขาย

4.4 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 กำหนดตลาดที่เชื่อถือได้ และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลราคา และสาเหตุการเคลื่อนไหวของราคาได้ทุกวัน โดยจะต้องระบุชื่อตลาด และที่อยู่ พร้อมเบอร์โทรศัพท์

4.5 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 และศูนย์สารสนเทศการเกษตร กำหนดเกรดสินค้าในการรายงานราคา

4.6 เป็นราคาซื้อขายส่วนใหญ่ในรอบวัน

4.7 เศรษฐกิจการเกษตรอาสา ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 เก็บรวบรวมราคาพร้อมทั้งระบุสาเหตุการเคลื่อนไหว ของราคา และรายงานโดยผ่านแอปพลิเคชัน ราคา Farm Plus ให้กับศูนย์สารสนเทศการเกษตร ภายในเวลา 15.00 น. ของวันจันทร์

4.8 เจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรตรวจสอบและยืนยันข้อมูลในระบบ ส่งให้ศูนย์สารสนเทศการเกษตร ภายในเวลา 16.00 น. วันอังคาร

4.9 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร วิเคราะห์ข้อมูล ตลาดอื่นๆ ในสินค้า และเกรดเดียวกันโดยการเปรียบเทียบกับวันที่ผ่านมาและเปรียบเทียบกับตลาดอื่น ๆ และสินค้าในเกรดเดียวกัน

4.10 ศูนย์สารสนเทศการเกษตรรายงานให้ผู้บริหารก่อน 11.00 น.และ ส่งให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเพื่อเผยแพร่ก่อน 12.00 น.

5. การรายงานราคาที่เกษตรกรขายได้

5.1 คำนิยาม

5.1.1 ราคาที่เกษตรกรขายได้ หมายถึงราคาที่เกษตรกรรวบรวม และนำผลผลิตมาขายตามสถานที่ดังนี้

- พืช หมายถึง ราคาที่เกษตรกรขายได้ ที่บ้าน ไร่ นา ยุ้ง ฉาง สวนของเกษตรกร
- ปศุสัตว์ หมายถึง ราคาที่เกษตรกรขายได้ที่ฟาร์ม ยกเว้นโคและกระบือใช้ราคาที่ตลาด

กลางรับซื้อ

- ประมงเพาะเลี้ยง หมายถึง ราคาที่เกษตรกรขายได้ที่ฟาร์ม หรือปากบ่อ
- ประมงทะเล หมายถึง ราคาที่ชาวประมงขายได้ที่แพปลาหรือสะพานปลา ซึ่งได้หักค่า

บริหารแพปลาแล้ว

5.1.2 สัปดาห์อ้างอิง หมายถึง ระยะเวลา 1 สัปดาห์ที่เป็นการอ้างอิงในการรายงานราคาที่เกษตรกรขายได้ที่เร่ร่อน โดยให้นับตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์

5.1.3 วันอ้างอิง หมายถึง ในการเก็บข้อมูลของทุกสัปดาห์ให้อ้างอิงวันใดวันหนึ่ง ในที่นี้กำหนดให้เป็นวันจันทร์

5.1.4 เกรดสินค้า หมายถึง การจัดชั้นคุณภาพของสินค้า สินค้าเกษตรชนิดเดียวกันผลิตจากเกษตรกร หลายราย ซึ่งสถานที่ สภาพดินฟ้าอากาศ การดูแลรักษา และพันธุ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพต่างกัน สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ พันธุ์ ความชื้น ขนาด สี ผิว สิ่งเจือปน เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดเกรดมาตรฐานกลางจึงมีความจำเป็นที่ผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องทำความเข้าใจและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน เนื่องจากการรายงานข้อมูลโดยยึดเกรดมาตรฐานกลางจะทำให้สามารถเปรียบเทียบกับแหล่งข้อมูลหรือตลาดอื่นๆ ได้ เช่น เกรดทุเรียนหมอนทองขนาดใหญ่ หมายถึง ทุเรียนที่มีน้ำหนักผลละ 4.5-5 กก.หากในพื้นที่เรียกทุเรียนหมอนทอง น้ำหนักผลละ 5.5 กก.ขึ้นไป ว่าเป็นทุเรียนขนาดใหญ่ กรณีนี้ไม่สามารถรายงานว่าเป็นทุเรียนขนาดใหญ่ตามเกรดมาตรฐานกลางได้แต่ต้องรายงานเป็นเกรดอื่น ซึ่งในกรณีนี้จะเป็นตกไซด์ หรือทุเรียนที่นำไปทำทุเรียนทอด หรือสับประรดบริโภคพันธุ์ปัตตาเวียขนาดใหญ่ หมายถึงสับประรดผลสดรวมจุกและก้านผลใหญ่ น้ำหนักผลละ 2.00-3.20 กก. หากในพื้นที่เรียกสับประรดบริโภคพันธุ์ปัตตาเวียผลสดรวมจุกและก้านผลกลาง น้ำหนักผลละ 1.5-2 กก. ว่าเป็นสับประรดบริโภคขนาดใหญ่ กรณีนี้ก็ไม่สามารถรายงานว่าเป็น

สับปะรดบริโภคขนาดใหญ่ตามเกรดมาตรฐานกลางได้ แต่ต้องรายงานในเกรดอื่น ซึ่งในกรณีนี้จะเป็นสับปะรดบริโภคขนาดกลาง

5.2 ข้อกำหนดในการรายงานราคาที่เกษตรกรขายได้

5.2.1 เก็บรวบรวมเฉพาะราคาสินค้าเกษตรที่ผลิตได้ในท้องถิ่น และเป็นสินค้าที่สำคัญของจังหวัดตามเกรดมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งราคาที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นาโดยยึดแหล่งผลิตไม่ว่าจะนำผลผลิตไปขายในอำเภออื่นที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันหรือจังหวัดอื่นก็ตาม

5.2.2 เก็บจากแหล่งรับซื้อที่เชื่อถือได้และสามารถให้ข้อมูลต่อเนื่องตลอดฤดูกาลซื้อขายแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยให้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1-12 เป็นผู้คัดเลือก แหล่งรับซื้อตามชนิดสินค้าที่ผลิตได้ของแต่ละอำเภอในแต่ละจังหวัดเก็บข้อมูลอำเภอละ 2 ตัวอย่าง

5.2.3 ราคาที่เกษตรกรขายได้ อนุโลมให้เท่ากับราคาเฉลี่ย ณ แหล่งรับซื้อหักด้วยค่าขนส่งเฉลี่ย เนื่องจากในทางปฏิบัติไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลราคาจากเกษตรกรแต่ละรายได้อย่างต่อเนื่องเพราะเกษตรกรไทยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยผลิตได้ไม่มากขายเพียงไม่กี่ครั้งผลผลิตทั้งหมด ซึ่งการเปลี่ยนแปลงจุดจัดเก็บบ่อยๆ จะทำให้ไม่ทราบว่าราคาที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงในแต่ละครั้งนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์การตลาดหรือเกิดจากค่าขนส่งที่แตกต่าง ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบหรือนำมาเฉลี่ยด้วยกันได้จึงพิจารณากำหนดให้จัดเก็บจากแหล่งรับซื้อผลผลิตที่เชื่อถือได้ และมีการซื้อขายที่ต่อเนื่อง

5.2.4 จัดเก็บตามเกรดมาตรฐานที่กำหนด

5.2.5 จัดเก็บราคาตามหน่วยซื้อขายผลผลิตตามมาตรฐานกำหนด

5.2.6 แหล่งที่จัดเก็บข้อมูลราคาสินค้าเกษตร

- พ่อค้ารวบรวม
- ร้านค้ารับซื้อผลผลิต
- โรงงานอุตสาหกรรมเกษตร เช่น โรงสี ลานมัน โรงงานแป้งมัน โรงงานอาหารสัตว์ และโรงงาน สกัดน้ำมัน เป็นต้น

- สถานบันเกษตรกร ได้แก่ สหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกร
- ตลาดกลางค้าข้าว และพืชไร่
- ตลาดกลางผัก และผลไม้
- ตลาดกลางยางพารา
- ตลาดกลางโค - กระบือ
- ฟาร์ม สุกร สัตว์ปีก
- แพลลา - ประมงทะเล
- บ่อกุ้ง - บ่อปลา

5.2.7 เศรษฐกิจการเกษตรอาจรายงานข้อมูลราคาที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นาให้แก่เจ้าหน้าที่ของ สศท. ก่อน 14.00 น. ของวันจันทร์

5.2.8 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ตรวจสอบความถูกต้อง และประมวลผลข้อมูลระดับจังหวัด โดยวิธีคำนวณเฉลี่ยอย่างง่าย หรือฐานนิยม พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลราคา และระบุสาเหตุการเปลี่ยนแปลงของราคา

5.2.9 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 รายงานราคาระดับจังหวัด และสาเหตุการเปลี่ยนแปลงของราคาผ่านทางโปรแกรม key on Web โดย สศท. รายงานราคาสินค้าสำคัญ เช่น ข้าวเปลือกเจ้าความชื้น 15% มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ตามฤดูกาล สุกร ไก่เนื้อ และไข่ไก่เป็นต้นให้กับศูนย์สารสนเทศ

การเกษตร 16.00 น. ของวันจันทร์และรายงานราคาสินค้าทุกชนิดให้กับศูนย์สารสนเทศการเกษตรภายใน 16.00 น. ของวันอังคาร

5.2.10 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร ทำการประมวลผลข้อมูลระดับภาค และประเทศ โดยวิธีการเฉลี่ย แบบถ่วงน้ำหนัก

5.3 แผนปฏิบัติงานราคาที่เกษตรกรขายได้ที่ไร่นา

จ.	อ.	พ.	พฤ.	ศ.	ส.	อา.	
							สัปดาห์อ้างอิง
							วันอ้างอิง
							เศรษฐกิจการเกษตรอาสารายงานข้อมูลให้ สศท. ก่อน 15.00 น.วันจันทร์
							สศท. ตรวจสอบความถูกต้อง และประมวลผลข้อมูลระดับจังหวัดส่ง ศสส. โดยรายงานราคาสินค้าสำคัญส่งราคาสินค้าทุกชนิดภายใน 16.00 น.วันอังคาร
							ประมวลผลสินค้าสำคัญเสนอผู้บริหาร สศก. เย็นวันอังคาร
							ประมวลผลทุกชนิดสินค้าและจัดทำรายงาน

5.4 การคำนวณ

5.5.1 การคำนวณราคาเฉลี่ยรายสัปดาห์ระดับภาค การคำนวณราคาเฉลี่ยรายสัปดาห์ระดับภาค แบ่งภาคออกเป็น 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยแต่ละภาคครอบคลุมจังหวัดต่างๆ ดังนี้

- ภาคเหนือ ประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ ในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1, 2 และ 12 ซึ่งมีทั้งสิ้นรวม 17 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน พะเยา น่าน แพร่ ลำปาง อุตรดิตถ์ พิษณุโลก สุโขทัย นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตากและพิจิตร

- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ ในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 3, 4, 5 และ 11 ซึ่งมีทั้งสิ้นรวม 19 จังหวัด ได้แก่ นครพนม สกลนคร หนองคาย อุดรธานี เลย หนองบัวลำภู มุกดาหาร ยโสธร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมาและชัยภูมิ

- ภาคกลาง ประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ ในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 6, 7 และ 10 ซึ่งมีทั้งสิ้นรวม 26 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด นครนายก ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ ปราจีนบุรี สระแก้ว ชัยนาท ลพบุรี สระบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง กรุงเทพฯ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรีและราชบุรี

- ภาคใต้ ประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ ในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 และ 9 ซึ่งมีทั้งสิ้นรวม 14 จังหวัด ได้แก่ สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล ยะลา ปัตตานีและนราธิวาส